

Seijjät a mérges Árszon
 Boszjárnak töreben
 Mint a Tigris vagy Hóna.
 Kőllöt vejtét dűkeben.
 Epét mérgeset förö volkán.
 A illenek Nebel.
 Hogy tejtet K. ohádván.
 Ar ember el hat bele.

Exer file boszut gondolat
 Rejrelet Lucra magának.
 Egyik Siörnyeb amasihuat.
 De tób Kőllöt Lucrának.
 Nem maft alnok, így dűhödt
 Boszum Kora-volna meg
 Ugy legyen hogy mindem meg lett.
 Vért Siörjón ar ember sig.

Ha majd nem lese süvem hiviül.
 Egyeb kirese iltednek.
 Ha majd nem lese Csokjári hiviül.
 Más etelme sivednek.
 Ha majd nem lesz ölen hiviül.
 Lel kednek más nyugalma.
 A kor csapjón scád boszum?
 Ahol sok sagod jutalma

Mondta is elviesorodtak.
 Mérges örlö fogai.
 Mérges goretűt vonogoltak
 Gejte minden tagjai
 Hogy barmult a Siörnyetegen
 Minden ösdög Boholban
 Látván hogy egy elszoron Siörben
 Szaszor fenek probolvan

Somlon hi hi boldogvala,
 Mitol fogva boldogaiq
 Fel háig vala boldogsagol.
 Et lehet sigy pontyáig
 Boldog volt hirj Ipelesig
 Mind egy máisnak korjáb
 Et leg elő ember pár volt.
 Míg airtottan korábon

Elsomulva a wifágtul
 I ar ö köteleitül,
 Et ember társaságtul.
 Et Csabulás lefétül.
 O Ugy éltek ö: Somló várbon
 Mind a madár fészékébon
 Et Szerelem eres féle
 Selki testi keményébon.

Meg hódolva a Saitaj driv.
 Et seip apron kékinek
 Lora mellett sebedek fönn
 Formészet Eleknek
 I Nagy leve a böcs Rálmárra.
 Et Ifjunak figyelme
 Világosab tön fejébon.
 Elereb tön islelme.

Ertendö el folta után
 Somló éppon sokra gyült
 Et boldogsag-merta seipholgy
 Egy gyönyörűfiat Süls.
 Mindön kütlenem evete.
 Fajdalmit ar emyanak
 Et kéjrelvön faja felett
 örömit ar élttyanak.

Nörmög, Scemmel N. aptofie
 Bakats Ur ar Rasjára.
 I Löfke Sinte oda ömlött.
 Scemelme N. et tarqyára.
 Meg örülve omván rájolt.
 Et Nörmögét Csökolat.
 Scemelme tur Lajoravol.
 Majd meg fojttya arolat.

Nagy vola onokaja felet
 Kálmannakki öröme
 Attola meg edevedet
 Ujra elte öröme
 A Wisdedet gyengededet
 Ö-i öleiben tarja.
 Horott Is. ten - igy vol hore
 Kisignak uj pulgárja.

Adogya Is. ten hogy ember legg.
 Ep is erös böles ij jó.
 Izan okos jámbri igar
 Irbal Sorsban allondi.

Adogya Is. ten hogy magyar legg.
 Lelkes magra arpadnak.
 Itü is Sivek örije I veggye
 Erös gyamfo Harádnak.

Izagy lepte majd öröme.
 Arpad anyád eltenek,
 Dücsösige Hammarak.
 Gelásra omár nyenek. et
 Ar uj pulgárt ar elatben
 I vitagbo igy arvattu.
 Kálmány Sive Nörmögütel
 Aldasat rea foletta.

ott ülének a boldogot
 Guakran ar ej Csengyiben
 A Csillagos meny volt a lat
 Egy más meleg öleiben
 S. Pálman föl a vad ablakán
 Szíriani dallókban
 Vápra-Mohács szíalmait
 Mondá' mel bus hangokban.

Lora a nagy s garda-afron
 Esugar edes tisztjében
 Töltörála a napját
 Somló békes Rőreben
 Boldog lévén boldogot
 Minden hová itastorót
 Csak ha mással megofelhatta
 Ugy szeretet mindenjött.

Midőn nyári szép Estvélein,
 Acha tanyát vongette
 Hamny vongett Szavánalio;
 Edes hangja mellett
 Meg bővülve fűtelt atkhor.
 Attatt a sevlő műves,
 N'etelkiedet, hogy ember
 A lelkes hangis Szavis

Fordortatta L'egnetett
 Helvén menynek angyala.
 S rium más kinek a magasul
 Illy gyönyörű keng dalt.
 Ditső Regyes, gyönyörű hölgy
 Szárfon boldog a földön.
 Kinek teged szeretnével
 Ett foghatni Seabadlón.

Elek Urmaszt sithon ment ki:
 Gardesága Köröböd,
 Et Vadisraht Csaltta esab ki
 Kéhu boldog fejkeibül
 Et o soh te nyilalt fürjelt
 Föltte Luxxi Pajkaját
 Szellö esab et Ragott nyul
 Et Nyeresegnek Raplaját.

Szalmán a nagy bölj harafi
 Tart van hogy majid vejet
 Et bajnok et lagyulhatma
 Et Szerelem öliben
 Hogy a Vörtüt et ne szokje
 Vennel Kelven Szolnia
 Ha ki akar Szab adalni
 Bogary Pérbül hum

Hogy amiddon Pardjät Néris
 Et karamak véstelme.
 Horne fogja ötelisre.
 Et a sejs hölgy Serechne.
 Et Vaclápat ringercit
 Romni örmön birtatta.
 Hogy forgassa fegyvercit,
 Ipa örmön boj totta.

I nem sokára elis jöve,
 Atr ielö hogy humriat.
 Uj vesrellet fenyegettil.
 Az minden megkísfiat
 Lora talpra Riáltotta
 Hogy vren uj Csapástol,
 Mentenek ides etingsol:
 Palán a Vey somlástol.

Mert Schman, Irabella,
 Pirálynénak Szavára
 Míg az Csapot a magyarnak
 Míg hasontú Humyára
 S majd Budaiq tudala már
 Kontyofinak éirjávot.
 Anélkül hogy gátolhatná
 Ott a haru hadávot.

Imman' szerle lobogtanak
 A vármegyék Lászlói
 Fel kelésre szollittat talu
 Harasany tarogatói.
 Gyüleket a Nemesfj
 A életet meg vesztve
 A haru front vedelmere
 Lovag gyalog sietve.

Első volt a föl V. elésben,
 Ma sorúli varának,
 Nem lágyult a Hölgy mellett.
 Boldog férje Lóranak
 Örvösredet Lovagjaitt,
 Egy Csopotba allittat.
 S álltot ölelt kedveseit.
 Szivessen így szollitot.

Meggel' enis Lora belnem.
 Szivem edes kedveje,
 Nem lágyult a hölgy mellett
 Edes harom videlme
 Lejj hely tartó - etpa edes,
 Míg megint itt lehetek.
 Songját viseld mindenemmel,
 Lora amit szeretek.

Ha hogy Haram védelmében
 Vörösi kell éltetnünk.
 Vigasztalógy edes etnyu
 Ten marado' viszemnek.
 Ne sörj' remély jó Szerelem!
 Elég taltak meg bennetek.
 Birunka Isten jó voltában
 Et legyen veletek! 11.

Itt Eleh fel veti magát
 Pignis paripájára.
 Lová körmnye süriin hullott.
 ölben alvó' fijára.
 Pálmán' komolytúres szemmel
 Kerit vitor vejére, —
 Es magában áldást mondot
 Et magyar had neje ere.

Lová katar igy söt Eleh:
 Szerelem Kis Kőlkemet.
 Ad meg egy sör ar ölomben
 Had éreese seivemet.
 I fel vevé' s'ugy meg seivettis.
 Kis fiját a polában
 Hogy ritk ar, semite meg full.
 Etty túres Csokjábó.

Lovát mamas Kifordítván
 Elek Ur ort monda meg.
 Eggyre Kivlel meg Kedvifom
 Et dolog esek Kicsmsisig
 De szer elmet nagyságit majd
 E Kicsmbül ittelen;
 Fijed Kedvit jó fele sig.
 Nem sreged meg ug vélen.

Viseld gondyát madarannal,
 A fűj, üti villámmal,
 Se ellő kedves etgarannal,
 Drága ditső kutyámmal?
 A mermnyire te crekkelni,
 Majd gondyokat viselni,
 Ugy velem hogy örömi onet,
 Egygy amnyire kedvelni.

Celes apánk! Olvasgatni
 En vadafenyi Secretel,
 Viseld gondyát állatmmal
 Mermnyünk - Istén veletel -
 Mondta el ment vele studor
 Buda alá Lirnyiker
 Ahol horra' állott haránk
 Többi nemes védiker.

Si eservesen sirt a siep Hölgy.
 Tajvan a süv kebliben,
 Arott fia a Keserü
 Köny öröntül, öleiben,
 Semmika örök megvalása.
 Lett volna er Elektül,
 Erive semte meg repedet.
 A gyász ikreményektül.

Csendőgyvala Somló vára,
 Eleli-ott nem léteben;
 Lóra mint egy bus ger lité,
 Ugy ült örögy fészében
 Mága soha Eselédjei
 Jgen ritkán járta ki
 Somlóra; Brúnon Rívül
 Antkán ment föl valah.

Itt vagy vént övemel,
 Elek miKor lehetet,
 De Somlora vagafelvini
 Soha Kírem telhetet,
 Mert Solimán fenyegéti
 Sca's eremnyi néjpevel,
 A maroknyi Magyar Sábort
 Erre hogy egy onant, el.

Napok, hetek is Holnapok,
 Ertették is távoztak,
 De se eomlonk Budánál
 Et dolgot nem vártok,
 Lora Apjon Elek helyett
 Elek fűjät Csókollá
 Brült miidnön vonafait
 Ben felelni gondolla

Ablaknál Püryöbölve
 Et sejs élyári Eftvelben
 Semmit ott legeltette
 a Kics alvidékben
 Hol a holdnak bíronytalan
 Es remegő fényében
 Erre fele forma salak,
 Lebeg vala kemében

Erre Karu Oriásnak,
 Páprár a feny minidenfát
 Mellet Lora illy eftvelben
 Somló öve körül kált,
 A multbau's jövendőben
 Itaf gondolatya
 Viter fejtet felkif vala
 Sive kivánattyai.

Elek kedves elmatrinal
 Jól foltanah napjait.
 Lora et pson gon dgyanalo
 Ök. levin fü tar gyait.
 Ever sreis simogatta
 Ferje kedves agarát.
 Mindig magd etette volt,
 Ferje kedvelt madarát.

De egy sere iypen miüvön.
 Elek neppja foltaban
 Sulos markok hanyattotok
 et sarloknaik horgaban
 Lora elöb. vette volna
 Hogy a vendelt határ bül.
 Eg föld ki lép. - Irtello kün
 Et tünönök a vár bül.

Az esetre Lora etorseony.
 Ammyra meg döbbene
 Hoge irtóin art Labarrol.
 Seinte hanyat billene.
 Meg a padlak gondolat.
 Mäshor okos Epenek.
 Meg rekedtetik ar erci.
 Töftet foló vövenek.

Faj; jaj! nehem. / igy irtó ritt ö!
 Nemhisz meg majd seavannak.
 Hogy gongyolul viseltem én,
 Majd jobban mint magammal.
 Hogy öröme életének
 Kedve ar enyimmek is!
 Nem hisz meg majd! - artmondjatan
 etnök voltam is hamis.

'I valahány volt a Cséledgye!
 'I törny felé Kút-dölte.
 'I Reménykedve; Röngyörög
 Sziverekre Kötötté
 Peressék ar elvefiteket,
 'E hely hívek hallatik,
 'I törny a ki meg találtja
 'Nagy jutalom adatik.

Elszellettek a Cséledék
 'I minden eggyik márféle
 'I orgalommal virgát való,
 'I kort secreti' tiszttólé.
 'I minden eggyik, 'i elszöng
 'I de eggyenkint meg törvén
 'I Csak igy felé minden eggy
 'I Szerenwitlen jás laurén

'I el vesetek minden kis jegy,
 'I 'I Solyomban s elgárbon
 'I 'I mértető k. ip lefestve
 'I 'I minden K. örel vafárbon,
 'I 'I begyessen gyüli néjsnek,
 'I 'I voltanale kiáltva,
 'I 'I vele a dij mellyel urolé
 'I 'I lemminek majd váltva.

'I 'I 'I Baprija a Nemessnek
 'I 'I 'I Porjas tehen Barastoralé
 'I 'I 'I jutalmak is solé embort
 'I 'I 'I Peressék Szalaptoralé
 'I 'I 'I Hasrontalan vesve maradt.
 'I 'I 'I Kutyá és a madár
 'I 'I 'I Siip Lora Sromibül
 'I 'I 'I Künre ten folyt a Röngyár.

Egy emberre gyónák oltak
 Et ki Somló Várabon
 Gyahosta megfordul vala
 Panokh Barát dolgibon
 Kit ar napra Somlón tatott
 Pakát is néki Udvárán
 Hogy el veszel ellise alut
 Kutyája is madara.

Hasrontalan! vesve maradt.
 A Kutyája is madár?
 'I Lóra elszökött Szemeibül,
 Szüntelen volt a Pöngy ár?
 Kálmány Lóra't hasrontalan
 Vigasztatta Kérlettel;
 Somor maradt, - méria is bus,
 Es Kereit lördeltte.

- Ludwig -

- Indigis -

Egy kies völggy öleben vola,
 Lekvise a Csárdának,
 Jól eset itt Vá. pihené,
 Emberehis Marhanak,
 Alom lepte meg az utast
 et gyepsz puha szemében
 Öntig lakot a farad' bõ,
 et völggy kövör füviben

Egy Vasárnap vala Ceppen
 Hogy haravott kutyabon
 Pasiats-uris be tört ide
 et Balonji Csárdabon.
 Hol el olvân szornjuságát
 Mind az Ur mind lovájá
 Szado' Ura maga s maga lovát,
 et füre Wájsanfarrá?

Most a loval szájában mar,
 Et fü egyre vonyogott.
 Andor egy nagy bohó megott,
 Melly álomban hortyogott,
 Eleh oda léven dülve,
 Egy völgy görvői tövcher
 Sirok kárára sohajtotta
 Vágyot kedves hölgyéker

Hogy egyszerre a fülcitt
 Keménytelen meg háttyja
 Egy rövelről hangzó Enel
 Lantát néfirt sórattya.
 Meg hobbent ő fül borasztal,
 Feje minden frálai.
 Mert megismerjek eral voltak
 Et éknek, fevái.

Et Aszrony sriu mint ar avar.
 Igen ham ar lobbót vett.
 De mire meg vjjul a hold. —
 Mái nem éter ar hevett.
 Sa leg srenteb érejjel.
 Ferje bol dog sájávol
 Et Sermejet kötetivel.
 Ugy jádorit mind kockávol.

Et aprpon sriu a hírsiget
 Csak sül-sigbüd vérori,
 Csak a out hiv kímek srivet
 Mái ar ösdögsem sori.
 Leg edeseb di'esösige
 Smadtatni többeltat.
 Csupa egynek híve leui
 Névaid soha pizeltat.